

Ewa Eisenkeit
ur. 1919; Lublin

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Ewa Eisenkeit z domu Szek opowiada o wkroczeniu Niemców do Lublina, bombardowaniu katedry, prześladowaniu ludności żydowskiej. Relacja dotyczy również obozu pracy na Lipowej, skąd Ewa Eisenkeit uciekła i wróciła do getta. Część relacji poświęcona jest próbom utrzymania rodziny podczas pobytu w getcie lubelskim, czemu służyć miał handel na podlubelskich wsiach, gdzie miała być też sprowadzona rodzina. Z getta udaje się wyjść jedynie Ewie Eisenkeit, która przez resztę wojny ukrywa się u znajomych gospodarzy. Z tym okresem łączą się wspomnienia o ludziach, którzy uratowali jej życie.

W relacji mowa także o sytuacji powojennej – zatrzymaniu się po powrocie do Lublina na Lubartowskiej 8, nadziei na spotkanie znajomych osób, poczuciu osamotnienia, próbie odnalezienia rodzinnego domu. Przywołany zostaje obraz zgliszczy dzielnicy żydowskiej, wszechobecnej pustki. Ewa Eisenkeit wspomina również o utrzymywaniu się z handlu prowadzonego między Lublinem a Łodzią, ryzyku związanym z przemieszczaniem się koleją, wyjeździe z Polski do Berlina. Porusza również problem tożsamości narodowej i religijnej.

Data i miejsce nagrania	2010-12-13, Lake Worth
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Słowa kluczowe	Eisenkeit, Ewa, streszczenie relacji mówionej
Autor streszczenia	Justyna Molik
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"